

Τὸ κ^{ον} κεφ. περὶ τῶν διανοητικῶν ἀρετῶν
· καὶ τῶν θεωρητικῶν.

~~135~~

1. τί ἐστίν· ὅτι ἡ διανοητικὴ ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν ἡ ψυχὴ ἴσῃ παλάφῃναι ἢ ἀποφῃναι ἀληθεύει.
2. τὸ ἰσοκύμηνον, ἐν ᾧ· ἐστὶ δὲ τὸ λογικὸν ἴσος ψυχῆς.
3. τὸ τέλος, ἢ ἀλήθεια· ἣν ὁ νοῦς ἐρεσβᾷ, διχῶς
  - 1. τῷ θεωρεῖν ἐπισημειωσῶς· ἢ τῷ τοιαύτη ἀλήθεια παλῆ θεωρητικῆ.
  - 2. τῷ μελαφρεῖν ἐς ἀρετῆν· ἢ γίνεσθαι ἀλήθεια πρακτικῆ.
4. ποσαχῶς διήρηται· ὅτι ἐς
  - θεωρητικῶν· ἣτις τὰ ἀναγκαστὰ ἐρεσβᾷ, ἵνα γνωρίσῃ αὐτὰ.
  - πρακτικῶν· ἣτις τὰ ἐνδεχομένα ἢ ἐπιβόητα ἐρεσβᾷ ἵνα ἀρετῆς ἐξεύσῃ.

Τὸ κατ' κεφ. περὶ τῶν διανοητικῶν ἀρετῶν μερικῶς.

1. περὶ νοῦ, θεωρεῖται
  - 1. τί ἐστίν· ὅτι νοῦς ἐστὶν ἕξις, ἢ ἴσος ἀρετῆς γνωρίζουσα.
  - 2. τὸ ἰσοκύμηνον περὶ οὗ· ἐστὶ δὲ αἱ ἀρεταί, ἢ τὰ ἀξιωματικὰ τῶν λογικῶν ἢ ἐπισημειωσῶν· οἷον, τὸ ὄλον μᾶλλον ἐστὶν ἐκάστου τῶν μερῶν· τὰ ἴσα ἴσως ἴσως· ἀρετῆς ἀρετῆς ἴσως τῶν ποιῶν· τὰ ἀλλοτρίως ἀρετῆς ἴσως τῶν τοιαύτων.
2. περὶ ἐπισημείωσης, θεωρεῖται
  - 1. τί ἐστίν· ὅτι ἐπισημείωσις ἐστὶν ἕξις ἀποδεδεικτικῆ ἐξ ἀναγκασίων.
  - 2. τὸ ἰσοκύμηνον περὶ οὗ· ἐστὶ δὲ τὸ ἐπισημῶν, ὅπερ ἐστὶ μῦθον τῶν ἀλλοτρίων ἢ ἀπὸ ἐργίας ἐχόντων.
3. περὶ σοφίας, θεωρεῖται
  - 1. τί ἐστίν· ὅτι σοφία ἐστὶ νοῦς ἢ ἐπισημείωσις τιμωρίων.
  - 2. τὸ ἰσοκύμηνον περὶ οὗ· τὰ πάντα, ἢ ἀπὸ τῶν αἰτιῶν αἰτιῶν, καθ' ὅσα γνωρίζουσιν ἐνδεχόμενα ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ἢ τὰ συμπερασματικά.
  - 3. κανόνες·
    - 1. πάντα ἐπιστάσθαι, ἢ μὴ τὰ καθεκταῖα ἢ τὰ ἀποκατα, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον, οἷον τὰς ἀρετῆς ἢ ἀλλοτρίων.
    - 2. κατανοεῖσθαι περὶ τῶν αἰτιῶν αἰτιῶν.
    - 3. ἐπιστάσθαι βεβαιῶς.
    - 4. διδάσκειν δυνάσθαι σαφῶς περὶ τῶν ἐγνωσμένων.
    - 5. ζητεῖσθαι δι' αὐτὸ ἢ μὴ δι' ἄλλο.
    - 6. ἐπιβόητον εἶναι τῶν ἀλλοτρίων, ἢ μὴ εἶναι ἰσοκύμηνον.